

کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران بزرگترین کتابخانه دانشگاهی ایران است و مجموعه‌ای غنی و گسترده از منابع گوناگون در زمینه‌های مختلف علوم و فنون و ادب را در برمی‌گیرد. این کتابخانه در کنار کتابخانه‌های تخصصی دانشکده‌ها که هر یک برحسب نیازهای علمی و آموزشی ویژه خود به وجود آمده‌اند، بیشتر به امر پژوهش اختصاص دارد و به گردآوری آثار مربوط به مطالعات اسلام‌شناسی، ایران‌شناسی و شرق‌شناسی می‌پردازد.

هسته اصلی کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران در سال ۱۳۲۸، با مجموعۀ اهدایی سید محمد مشکوه، استاد دانشگاه تهران، شامل ۱۳۲۹ جلد نسخه خطی، تشکیل گردید. بنای فعلی کتابخانه، در یکم مهرماه سال ۱۳۵۰ گشایش یافت. در طول این مدت، امور فنی کتابخانه، ایجاد ارتباط با مراکز علمی و دانشگاهی جهان، انتخاب و به کار گماردن کتابداران متخصص، در زیرزمین سازمان مرکزی، و زیرزمین دانشکده علوم و اتاق‌های مسجد دانشگاه انجام می‌شد. در سال ۱۳۵۳، به منظور گردآوری و نگهداری و سازمان‌دهی انتشارات غیرکتابی که از سازمان‌ها، وزارتخانه‌ها، دانشگاه‌ها و انجمن‌های فرهنگی و مؤسسات و مراکز داخل و خارج از کشور به کتابخانه مرکزی اهدا می‌شد، «مرکز اسناد» کتابخانه دایر گشت و نام آن به کتابخانه مرکزی افزوده شد.

ساختمان کتابخانه با مساحت بیش از ۲۲۰۰۰ متر مربع دارای نه طبقه است که شامل دو طبقه زیرزمین، همکف، طبقه اول و ۵ طبقه مخزن کتاب و مطبوعات و اسناد است. کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد در حال حاضر حدود ۵۰۰۰۰ عضو ثابت دارد و روزانه پاسخگوی بیش از ۴۵۰۰ نفر مراجعه‌کننده از دانشجویان دانشگاه تهران و دیگر دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش

عالی و محققان و پژوهشگران داخل و خارج از کشور است .

کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد از سال ۱۳۴۶ به عضویت فدراسیون بین المللی انجمنهای کتابداری - ایفلا- درآمدہ است.

وبسایت کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

(Visited 789 times, 1 visits today)